

*Slovenská spoločnosť pre mechaniku
pri SAV*

BULLETIN

2006

ročník 6 - číslo 1

Základné informácie

• Dňa 20.12.2005 o 13.00 hod. zasadal hlavný výbor Slovenskej spoločnosti pre mechaniku pri SAV v knižnici Katedry stavebnej mechaniky na Stavebnej fakulte STU v Bratislave s týmto programom:

- privítanie prítomných,
- informácia o činnosti pobočiek,
- návrh rozpočtu na rok 2006,
- rôzne,
- záver.

V rámci diskusie o činnosti pobočiek odznali nasledovné informácie:

Prof. J. Ravinger informoval za pobočku Stavebná mechanika Bratislava. Uviedol, že úspešne prebehla medzinárodná konferencia „New Trends in Statics and Dynamics of Structures 2005“. Konferencie sa zúčastnili odborníci zo Slovenska, Čiech, Poľska, Maďarska, Rumunska, Portugalska.

Doc. J. Murín vydvihol úspešnú realizáciu medzinárodnej konferencie „Numerické metódy v mechanike kontinua“.

Prof. J. Sumec informoval o zasadaní „Komisie Budovnictwa pri PAN“, konanej v Ostrave.

Doc. V. Krištofovič informoval za skupinu Stavebná mechanika Košice, že konferencia „Staticko-konštrukčné a stavebno-fyzikálne problémy stavebných konštrukcií“ má už svoju tradíciu. V roku 2005 sa konal už 7. ročník tohto podujatia.

Žilinská pobočka organizovala medzinárodnú konferenciu na tému „Dynamics of Civil Engineering and Transport Structures and Wind Engineering“, kde boli prezentované nové trendy v oblasti dynamiky stavebných a dopravných konštrukcií a veterného inžinierstva.

Prof. J. Sládek vyzval prítomných, aby informáciu a činnosti pobočiek zaslali tajomníčke SSM Ing. O. Ivánkovej do 31.12.2005.

V rámci spoločnosti pracujú 4 sekcie. Na čele sekcie stojí predseda sekcie.

- sekcia Stavebná – prof. Ing. Ravinger Ján, DrSc.
- sekcia Strojnícka – doc. Ing. Murín Justín, CSc.
- sekcia Mechanika zemín – Ing. Masarovičová Mária, CSc.
- sekcia Hydromechaniky – doc. Ing. Michal Varchola, CSc.

Bolo dohodnuté, že podklady pre celkovú správu o činnosti spoločnosti pripraví podpredsedovia jednotlivých sekcií a zašlú tajomníčke spoločnosti.

- Bulletin pravidelne uvěřuje okrem základných informácií aj krátke príspevky o aktivitách spoločnosti a o odbornom dianí v oblasti mechaniky. Redakčnú prípravu Bulletinu zabezpečuje prof. Ing. Jozef Melcer, DrSc., Katedra stavebnej mechaniky, Stavebná fakulta, Žilinská univerzita, Komenského 52, 010 26 Žilina, telefón 041- 5135612 alebo 5135549, fax 041-7233502, elektronická pošta melcer@fstav.utc.sk.

O jedné zapomenuté učebnici mechaniky

Cyril Höschl

Nedávno jsem si vzpomněl na jednu učebnici mechaniky. Ležela zapomenutá ve sklepním depozitáři knihovny. Její papír byl zkrěhlý a zažloutlý, desky poznamenaný plísní. Byl to čínský reprint anglického originálu z roku 1948, vydaný v Šanghaji v padesátých letech. Ten se u nás nesměl šířit, protože by to znamenalo porušení autorských práv. Takové mezinárodní závazky Čínská lidová republika – na rozdíl od Československé republiky – tehdy neuznávala. U nás byla proto kniha opatřena razítkem oznamujícím, že nesmí být prodávána ani jinak šířena, ale přesto ji bylo možno koupit v prodejně *Sovětská kniha* za pouhých Kčs 36.70. Autor knihy s názvem *Mechanics* byl Jacob Pieter Den Hartog, profesor strojního inženýrství na Massachusetts Institute of Technology *).

V úvodu konstatuje profesor Den Hartog, že žádné prestižní nakladatelství nevydá knihu bez titulního listu a bez předmluvy. Titulní list čtenáři samozřejmě uvítají, ale předmluvu většinou považují za zbytečnou a nezajímavou. Existují však výjimky. Dobré předmluvy psali prý například George Bernard Shaw, Oliver Heaviside a Henri Bouasse. Předmluvy G.B. Shawa byly nesrovnatelné, rozkošně zábavné a zároveň plné moudrosti. Ostatní dva autoři napsali také zábavné předmluvy, ale bylo v nich skryto zraňující ostří. Oliver Heaviside urazil „cambridgeské matematiky“, když zdráhavě připustil, že „dokonce i oni jsou lidé“. A Henri Bouasse si s vrozeným galským vtípem postěžoval, že členové Francouzské akademie věd mají v košilích více škrobu než je autorovi milé. Takové věty, jakkoli vtipné, jejich autorům k dobru nijak neposloužily. Zapomněli totiž na základní zákony mechaniky, které ovládal i Sancho Panza. Když jeho pán Don Quijote zápasil s větrnými mlýny, tak si Sancho Panza prý mezi vousy mručel cosi o relativním pohybu a o třetím Newtonově zákonu. Věděl, že mlýny zasáhnou jeho pána tak tvrdě, jak on zasáhne je. A totéž se stalo pánům Heavisideovi a Bouassovi. Ctíhodní pánové s naškrobenými košilemi nikdy ne zvolili Bouasse členem své slovné akademie, a pokud jde o Heavisidea a jeho matematiky, pak *Heavisideův operátorový počet* se po deseti letech jmenoval už jenom *Teorie Laplaceovy transformace* a také *Heavisideova vrstva* byla přejmenována na

ionosféru. Zkrátka kdo chce nosit dobře vyprané košile, musí si dávat dobrý pozor na to, co napíše do předmluvy své knihy. Nejlépe je držet se suchých faktů, například že předkládaný učební text je určen pro dvousemestrový předmět inženýrského curricula.

Den Hartogova Mechanika podává na 462 stranách svědectví o autorově pedagogickém mistrovství. Teorie je názorně vykládána a ihned aplikována na řešených příkladech, které rozvíjejí čtenářovu inženýrskou představivost. Kromě toho je připojeno 334 neřešených úloh s připojenými kontrolními výsledky. Týkají se nejen různých strojních a stavebních konstrukcí a mechanismů, ale také hraček a dokonce jednoho perpetua mobile.

Na těchto příkladech se lze přesvědčit, že i velmi jednoduchá úloha může být bohatým zdrojem poučení a radosti pro každého přemýšlivého studenta i jeho učitele. Dobrý učitel ovšem neučí studenty memorovat poučky, ale objevovat pravdy. Osvojené metody si pak student může sám vyzkoušet na zadaných neřešených úlohách s uvedenými kontrolními výsledky. Poslední taková úloha v Den Hartogově knize se týká perpetua mobile podle obr. 1. Jde o nekonečný pás ovinutý kolem dvou kotoučů, na němž jsou připevněny v pravidelných roztečích válce a v nich těžké písty; ty se ve válkách pohybují bez tření a bez netěsností. Pod nimi je uzavřeno určité váhové množství vzduchu, ve všech válkách stejné. Z válců jsou zakresleny pouze dva. Celá sestava je ponořena do kapaliny. Je zřejmé, že na levé straně se vzduch tíhou pístů stlačuje a na pravé naopak roztahuje. Proto se písty na levé straně nacházejí blíže ke dnu válce než na pravé straně. Vztlak podle Archimédova zákona je proto na pravé straně větší než na levé, takže se pás dá do pohybu proti hodinovým ručičkám. Rozeberte podrobně tento případ.

Čtenář, který si s tímto problémem neporadí, se zajisté podívá do kontrolních výsledků. Najde tam překvapivou radu: „Zeptejte se svých přátel při dnešní večeři.“

A tak, jak je zajímavá a poutavá Den Hartogova učebnice, tak je zajímavý a poutavý i jeho životní příběh. Jeho otec Maarten Den Hartog byl učitelem v Amsterdamu. Ve známé Dreyfusově aféře v letech 1894-1899 se jednoznačně postavil na stranu tohoto židovského důstojníka francouzské armády, který byl neprávem odsouzen za velezradu a uvězněn na Ďábelských ostrovech. Spisovatel Émile Zola dosáhl obnovy procesu a jeho rehabilitace, ale to už Martinu Den Hartogovi nepomohlo. Byl propuštěn a útočiště našel až v holandských državách dálného východu, kde se mu na Jávě roku 1901 narodil syn Jacob Pieter, kterého matka mazlivě oslovovala „Jaapie“. Malý Jaapie se naučil mluvit holandsky i malajsky, hrál také na housle. Byl mimořádně nadaný, a tak se rodiče rozhodli, že se pokusí znovu zakotvit ve své otčině, aby mu mohli dopřát řádné vzdělání. Holandsko nebylo ve válce, a tak se matka s Jaapiem a jeho dvěma sestřičkami, Wilheminou a Clarou, vrátila lodí kolem Mysu Dobré naděje (Suezský průplav byl pro ně uzavřen) a kolem Islandu roku 1916 zpět do Amsterdamu. Otec Maarten

zůstal na Jávě, aby rodinu existenčně zabezpečoval. Záhy však zemřel a pro rodinu nastaly zlé časy. Jacoba Pietera podporovali na studiích příbuzní. Vystudoval elektrotechnické inženýrství, ale nemohl najít uplatnění. Když jeho žádost o zaměstnání byla i po druhé zamítnuta, rozhodl se vycestovat do USA. Tam statečně čelil všem obtížím, rozhodnut vydržet a prorazit. To se mu skutečně podařilo. Po nějaké době mohl nastoupit u firmy Westinghouse, která ho zařadila do zvláštního kurzu pro začínající inženýry. Tam se setkal se skvělým a moudrým učitelem, rovněž emigrantem, profesorem Štěpánem P. Timošenkem. Ten si všiml jeho talentu a najal ho jako svého asistenta. Timošenko mu umožnil vystudovat matematiku na universitě v Pittsburgu a zároveň ho „přeškolil“ na znalce mechaniky. Když byl takto existenčně zakotven, pozval si do Ameriky svou dětskou lásku Elisabeth F. Stolkerovou, s níž se roku 1926 oženil. „Jaapie & Bepie“ se po celý život milovali a výborně doplňovali, on hrál na housle, ona byla výborná pianistka, a oba byli nadšení emigranti, kteří se rozhodli, že doma budou mluvit už výhradně jenom anglicky. Po roce se jim narodil syn Maarten, pozdější úspěšný architekt. Roku 1932 se mladý Jaapie stal profesorem na Harvardské universitě. Když začala druhá světová válka, tak bylo Den Hartogovi jasné, že dříve nebo později zastihne i americký kontinent. Roku 1939 proto vstoupil jako dobrovolník do zálohy amerického námořnictva (U.S. Naval Reserve). Roku 1941 byl povolán do aktivní služby a o rok později dal na Harvardské universitě výpověď. Když válka končila, dostal nabídku známého Massachusetts Institute of Technology (MIT), kterou přijal. Mluvil výborně také německy a francouzsky, a tak byl poslán do Evropy, aby na obsazených územích navazoval kontakty s významnými vědci a techniky, kteří až dosud pracovali pro nepřítele, získával od nich informace o důležitých projektech a zařízeních a zprostředkoval případnou spolupráci s nimi. MIT už zůstal věrný. Od konce šedesátých let trpěl těžkou artritidou, od roku 1982 byl zcela nepohyblivý, a roku 1989 zemřel.

V depozitářích našich knihoven leží bez užitku mnohé poklady světového kulturního dědictví. Obvykle místo studentů na nich neúnavně pracuje už jenom zub času.

Poznámky autora:

Jde o podstatně zkrácené a upravené znění příspěvku *Humor a hračky v učebnicích mechaniky*, který vyjde v Bulletinu České společnosti pro mechaniku. Bude dostupný na webové stránce www.csm.cz.

*) Poslední, dosud dostupné a legální vydání této publikace vyšlo v nakladatelství Dover Publications, série Dover Books on Physics, v červnu roku 1961.

Na rozlúčku s doc. Ing. Františkom Trávníčkom, CSc.

✻ 14.5.1930 ✠ 31.4.2006

Aj keď svet ide stále dopredu,
mladí ľudia musia začínať vždy od začiatku
J. W. Goethe

Po dlhom a vyčerpávajúcom boji s ťažkou a zákernou chorobou nás dňa 31.4.2006 navždy opustil náš kolega, priateľ a bývalý vedúci katedry **doc. Ing. František Trávníček, CSc.**

Narodil sa 14.5.1930 v Podbrezovej. Maturoval v roku 1948 na gymnáziu v Banskej Bystrici. V tom istom roku sa zapísal na Fakultu inžinierskeho staviteľstva v Bratislave a neskôršie i na Fakultu ekonomického inžinierstva. Obidve fakulty zakončil štátnou záverečnou skúškou (Ing.) v roku 1953. Po ukončení vysokoškolských štúdií nastúpil v roku 1953 ako asistent na Fakulte architektúry a pozemného staviteľstva. Po zlúčení FAPS a FIS a vytvorení Stavebnej fakulty pracoval ako odborný asistent na Katedre stavebnej mechaniky. V roku 1967 obhájil kandidátsku dizertačnú prácu a o dva roky neskôr i habilitačnú prácu. V roku 1971 bol ustanovený docentom pre odbor stavebná dynamika. V roku 1972 bol ustanovený zástupcom vedúceho katedry a po roku sa stal vedúcim Katedry stavebnej mechaniky. Túto funkciu vykonával do r. 1990, t.j. plných 18 rokov. V rokoch 1970 až 1973 a 1976 až 1980 vykonával i funkciu prodekana Stavebnej fakulty. I po svojom odchode do dôchodku pracoval niekoľko ďalších rokov na katedre ako externý učiteľ.

Od nástupu na Katedru stavebnej mechaniky sa doc. Ing. František Trávníček, CSc. Prednostne venoval cvičeniam a prednáškam v predmetoch Teoretická mechanika a Stavebná dynamika. Okrem toho viedol cvičenia a prednášky na

dennom aj večernom štúdiu z predmetov Statika stavebných konštrukcií a Pružnosť a pevnosť. Bol známy ako učiteľ, ktorá sa svedomito a zodpovedne pripravuje na pedagogický proces, sústavne inovoval obsah a metodiku predmetu. Bol členom celoštátnej komisie pre prestavbu a inováciu predmetov na odbore Konštrukcie dopravných stavieb a prestavbu predmetov katedier stavebnej mechaniky v rámci bývalej ČSSR. Patril medzi priekopníkov zavádzania výpočtovej techniky v odborných predmetoch na fakulte. Bol zodpovedným riešiteľom výskumnej úlohy, do riešenia ktorej boli zapojení zástupcovia temer všetkých katedier Stavebnej fakulty ako i Fakulty architektúry. Realizačné výstupy tejto výskumnej úlohy vytvorili solídne základy pre zavádzanie výpočtovej techniky na Stavebnej fakulte.

Vedecké zameranie Doc. Ing. Františka Trávnička, CSc. bolo vo vednej oblasti mechanika tuhých a poddajných telies a prostredia - úsek stavebná dynamika. V rámci tejto oblasti vypracoval kandidátsku i habilitačnú dizertačnú prácu, ako aj vedecké a odborné články, skriptá, knihy, významné projekty a expertízy. Zameranie jeho prác možno roztriediť nasledovne:

- práce obsahujúce analytické riešenie kmitania prúťových sústav za predpokladu fyzikálnej nelinearity,
- práce obsahujúce analytické riešenie plošných sústav za predpokladu fyzikálnej a geometrickej nelinearity,
- práce obsahujúce analytické riešenie kmitania sústavy stožiar - lano od účinkov vetra
- práce obsahujúce problematiku zavedenia výpočtovej techniky v odborných predmetoch výučby.

Bol zodpovedným riešiteľom piatich výskumných úloh. Podstatná časť výsledkov jeho vedeckej práce bola prednesená na seminároch a konferenciách u nás i v zahraničí. Okrem publikácií uvedených v predchádzajúcich častiach, publikoval odborné state ako spoluautor v troch monografiách a ako vedúci autor v 14 dočasných vysokoškolských učebniciach.

Docent Trávniček sa po nástupe na katedru stavebnej mechaniky venoval i vypracovávaniu expertíz významných stavieb u nás i v zahraničí (napr. oceľový most cez rieku Umiev - India, štát Assam). Od roku 1968 sa venoval ako zodpovedný riešiteľ vypracovaniu významných projektov a expertíz v oblasti stavebnej dynamiky (retranslačné televízne veže, výpočet kyvadlových tlmičov v televíznych vežiach a pod.). Za dosiahnuté výsledky v oblasti pedagogickej, publikačnej a vedecko - výskumnej bol Doc. Ing. František Trávniček, CSc. ocenený dvoma medailami Stavebnej fakulty, Striebornou medailou SVŠT, Zlatou medailou SVŠT a Pamätnou medailou SVŠT pri príležitosti 50 rokov založenia SVŠT.

Docent Trávniček patril medzi vedúcich katedier, ktorí nemali radi okázalé oslavy a vyzdvihovanie svojich zásluh na chode katedry a fakulty. Ako vedúci katedry patril medzi „demokratické“ typy vedúcich a vytváral priestor pre svojich podriadených na ich odborný rast. Medzi študentmi zas bol známy, okrem iného, aj systémom „koliečok“ pri skúšaní, na základe ktorého si študenti mohli na jednej strane zlepšiť svoju úspešnosť, ale na druhej strane aj zhoršiť pri prípadnom neúspechu.

Docent Trávniček, aj po odchode do dôchodku, chodil rád na katedru, zaujímal sa o chod katedry, ale aj o osobný život a problémy svojich kolegov. Priam s božskou trpezlivosťou sa venoval študentom, trpezlivo a s entuziazmom „lákal“ študentov do tajov mechaniky. Bol známy ako milovník umenia, rád sa vracal k dielam klasikov, osobitne miloval diela Goetheho a bol vášnivým turistom. Bol známy tým, že ráno, keď ste ho stretli pri príchode na pracovisko, mohli ste sa ho opýtať „čo nové na Kolibe“. Využíval každú príležitosť na to, aby sa dostal do prírody, bol milovníkom turistických trás vo Vysokých Tatrách. Zrejme celý život ho priťahovali miesta blízke jeho srdcu a známe z jeho detstva.

Docent Trávniček sa venoval svojím deťom – dcére Haline a synovi Jánovi, viedol ich k poctivému životu a k pracovitosti, bol hrdý na ich životné aj pracovné úspechy.

Dva týždne pred jeho odchodom som osobne stretol docenta Trávnička na katedre. Bolo vidieť, že má zdravotné ťažkosti, že vedie ťažký zápas, ale napriek tomu bol plný energie a optimizmu, jeho myseľ bola aktívna a plná energie. Živo sa zaujímal o náš život, o naše problémy a povzbudzoval nás. A tak ako profesor Sobota aj docent Trávniček sa bol tesne pred svojím posledným bojom rozlúčiť so svojimi kolegami a priateľmi na katedre.

František, navždy ste nás opustili, ale v našich srdciach a v mysliach zostane kus Vášho „JA“.

Češť Vašej pamiatke.
Doc.Ing.Juraj Králik,PhD.
vedúci katedry SM

Experiment a jeho postavenie v mechanike

Jozef Melcer

Úloha experimentu v mechanike je nezastupiteľná, nakoľko experiment predstavuje jedinou reálnu možnosť verifikácie teoretických analýz a numericky získaných výsledkov. V histórii vývoja mechaniky experiment išiel vždy ruka v ruke s teóriou. Mnohé teórie dokonca vznikli ako výsledok zovšeobecnenia výsledkov experimentálnych meraní a stali sa tak základom pre rozvoj ďalších teoretických úvah. Koniec 20. storočia priniesol so sebou nevidaný rozvoj numerických metód. Nový trend vyvolal na určitú dobu aj stagnáciu experimentálnych metód. Zásľuhu na tom určite mali aj mnohí pseudovedci, ktorí hlásali mýtus o samospasiteľnosti numerických metód a zbytočnosti experimentu. Veľkou mierou bol tento trend podporený aj pohodlnosťou ľudí, nakoľko sedieť v teple kancelárie a hrať sa s počítačom je ďaleko jednoduchšie ako organizovať a realizovať experiment. Vývoj však takýmto predstavám nedal za pravdu. Ukázalo sa, že objektivnosť numericky získaných výsledkov je závislá od objektivnosti vstupných údajov a tie sa často nedajú získať nijak ináč ako na základe experimentu. Realita tiež ukázala, že numerické metódy poskytujú úžasný nástroj, ak sa výpočtový model doladí na mieru na základe výsledkov experimentálnych meraní. Je potešujúce, že postaveniu experimentu v mechanike sa opäť začína vracieť jeho pôvodná vážnosť. A ešte potešujúcejšie je to, že práve mnohí mladí ľudia si začínajú uvedomovať, že bez experimentu by sa mechaniky dostala do slepej uličky vývoja. Renesancia experimentu sa prejavuje opätovným budovaním experimentálnych pracovísk a ich vybavovaním novou progresívnou meracou a vyhodnocovacou technikou ale aj rastom počtu vedeckých konferencií o experimentálnych metódach v mechanike.

Už 44 ročnú tradíciu má medzinárodná konferencia Experimentálna analýza napätí organizovaná striedavo v Českej i Slovenskej republike. V dňoch 23.-26.5.2006 sa táto konferencia konala v Slovenskej republike na Pieninách v obci Červený kláštor. Výber príspevkov z tejto konferencie je dostupný v špeciálnom čísle časopisu Acta Mechanica Slovaca, ktorý vydáva Strojnícka fakulta TU v Košiciach.

Novú tradíciu konferencií o experimentálnej mechanike začala stavebná fakulta VUT v Brne v roku 2004. V rámci osláv 105. výročia založenia Českej vysokej školy technickej v Brne zorganizovala v dňoch 14. – 15.10.2004 vedeckú konferenciu na tému: Experiment'04 – významný zdroj poznania a verifikácie metód navrhovania nosných stavebných konštrukcií.

Významné postavenie v Európe medzi vedeckými konferenciami má medzinárodné sympóziu Danubia – Adria (Experimental methods and solid mechanics). V tomto roku sa toto sympóziu konalo v dňoch 26. – 29.9.2006 v Slovenskej republike na Podbanskom v hoteli Permon. Organizátorom sympózia

bola Žilinská univerzita v Žiline, Strojnícka fakulta, Katedra materiálového inžinierstva a Stavebná fakulta, Katedra stavebnej mechaniky. Uvedeného podujatia, ktoré sa po druhýkrát v histórii uskutočnilo v Slovenskej republike (po prvýkrát sa na Slovensku konalo v roku 1996 v Rajeckých Tepliciach) sa zúčastnilo 137 odborníkov z univerzít, výskumných ústavov a priemyslu 10-tich krajín (Rakúsko, Taliansko, Nemecko, Japonsko, Chorvátsko, Maďarsko, Poľsko, Rumunsko, Česká republika a Slovenská republika). V štyroch sekciách sympózia bolo prezentovaných spolu 111 príspevkov uverejnených v zborníku z daného podujatia. Vedecký výbor po vykonaných recenziách, po zhodnotení tak úrovne prezentácie ako aj diskusie, odporučil 28 príspevkov k publikovaniu do európskych vedeckých časopisov (Acta Technica, Meccanica, Measurement, Transaction of Fama, Materials Engineering, Österreichische Ingenieur – und Architekten - Zeitschrift). Účastníci sympózia, vedecký výbor, pozitívne hodnotili tak vedeckú ako aj spoločenskú časť podujatia vrátane „Ladies programu“ (Demänovská jaskyňa, Tatranské plesá, múzeum Liptovskej dediny Pribylina). Vysoký štandard Danubia – Adria Sympózia by nebol možný bez prednášajúcich, diskutujúcich, vedúcich sekcií, bez aktívnej činnosti vedeckého a organizačného výboru. Dovoľujeme si poďakovať všetkým, ktorí prispeli k úspešnej reprezentácii Slovenskej republiky a v mene zástupcov Rumunska si Vás dovoľujeme pozvať na 24. ročník Danubia – Adria Sympózia, ktoré sa bude konať v dňoch 19.9.-22.9.2007 v meste Sibiu (<http://www.das2007.ulsibiu.ro> - informácie budú dostupné od 1.1.2007).

Experimentálne metódy majú svoje nezameniteľné miesto aj na vedeckej konferencii Solid Mechanics Conference, ktorú každé 2 roky organizuje Poľská akadémia vied vo Waršava. V dňoch 4. – 8.9.2006 sa táto konferencia konala už po 35 krát v Krakowe. Konferencie sa zúčastnilo 221 účastníkov. Rokovania prebiehali paralelne v 4 sekciách a boli tematicky roztriedené do 8 tematických celkov.

Zoznam členov SSM pri SAV, ktorí zaplatili členské v r. 2005

1. Balaš Ján
2. Ballo Igor
3. Belík Bartolomej
4. Benča Štefan
5. Benčat Ján
6. Bock Igor
7. Brda Jirí
8. Čarnogurská Mária
9. Demjan Ivo
10. Ďuraj Ján
11. Ďurikovič Vladimír
12. Élesztős Pavol
13. Fussgänger Egon
14. Hulla Jozef
15. Ivánková Oľga
16. Jedlička Zdeněk
17. Jendželovský Norbert
18. Jesenák Ján
19. Juhás Pavol
20. Kaiser Jaroslav
21. Kliman Vladimír
22. Kolecún Štefan
23. Kompiš Vladimír
24. Králik Juraj
25. Krištofovič Vladimír
26. Kubín Karol
27. Kuzma Jozef
28. Lovíšek Ján
29. Markechová Iveta
30. Markuš Štefan
31. Martinček Gustáv
32. Masarovičová Mária
33. Melcer Jozef
34. Mitro Jozef
35. Mudrík Jozef
36. Müller Juraj
37. Murín Justín
38. Novák Pavol
39. Oetter Emil
40. Oravský Vladimír
41. Poštulka Jozef
42. Prikkel Karol
43. Ravinger Ján
44. Ravinger Roman
45. Segľa Štefan
46. Sinay Juraj
47. Sládek Ján
48. Sládek Vladimír
49. Stárek Ladislav
50. Sumec Jozef
51. Šimčák František
52. Šťastný Valter
53. Tomko Michal
54. Trnka Jaroslav
55. Varchola Michal
56. Vavrinčíková Viola
57. Vyskoč Eduard, st.
58. Vyskoč Eduard, ml.
59. Graviton, s.r.o.